

MONITOR

Na R. P. 1774.

Nro: XVIII.

Dnia 2. Marca.

Qua culpare soles, ea Tu ne feceris Ipse.

Cato L. 1. Distich:

* * * *

W czym ganisz drugiego, Sam też nie
czyni tego.

Mości Panie MONITOR.

Nie wiem ia, coby na to odpowie-
dzieć trzeba, gdyby mię kto tak
zagadnął, iak ia dziś umyśliłem za-
gadnąć W. M. Pana: Kto też gorzey
S robi:

robi: *Czy ten, który dobrze mówi, choć w sercu źle myśli? Czy ten, który źle mówi, choć w sercu dobrze myśli?*

Jaśnieyszego to pytanie potrzebuje wytłumaczenia, ile że pierwszy raz podobno uczynione jest odemnie: Dotąd albowiem to tylko głośno było po świecie u wszystkich wiernych y niewiernych ludzi, że Nauczyciel dobrze uczący à źle czyniący, zły jest y wielki Obludnik: A nikt się ieszcze nie spytał, kto gorszy z nich czy ten pierwszy, to jest który ma ięzyk pełen cnoty, à serce pełne niecnoty, czy też ten drugi u ktorego z ust płynie niecnota, a jednak ręczy, że w sercu samą tylko ma cnotę. Jako to na przykład mówiąc: Daie się nie raz słyszeć młody Człowiek à czasem y Stary z słowkami nie tylko dwoybrzmiącemi, ale nawet tak jasno brzmiącemi, że z całego świata zebrani Szkrupulaci, Krytycy, Tłuma-

Tłumacze y Jurystowie nie potrafiliby ani wyłożyć, ani zawątpić, ani wytłumaczyć, ani wykręcić inaczej, tylko tak iak samo brzmienie słow y powszechne tychże słow rozumienie oznacza, że to *tak* się ma rozumieć iak się daie słyszeć, à że wykręcać inaczej, byłoby to właśnie chcieć kolor czarny nazywać kolorem białym: Z tym wszystkim Ci Mospankowie będąc postawą albo słowem czyim zgromieni, lub też tylko politycznie napomnieni o swoją w mowieniu wolność, odżywaią się bez zaiąknienia *ja to tak tylko mowię, ale w samey istocie Il n'y a rien de plus hors de propos iak te słowa od mysli. To ia tylko z żartu mowię, ale serce czyste iak bursztyn. Tylko to dla zabawienia kompanij mowito się: ale serce nigdy tego nie ma w przedsięwzięciu.*

Osądźże W.M. Pan Mci Panie Monitorze, czy nie są ci Mospankowie godni

dni nagany od poczciwych ludzi; przeto samo że zabawiając innych krotkim jakim koncepcikiem plugawym, przymuszają prawie kompanią albo do sądzenia źle o ich Charakterze: albo do słuchania Apologii wymiającej się za nich y dającej świadectwo o poczciwości ich serca, przeciw wyraźnemu świadectwu gorzącej ich gęby.

Podobneż trafiają się rozmowki y między Osobkami Białemi: Iaka taka rozgadawszy się mocno y puściwszy język za powodem śliny iak koło młyńskie na stawie, à myśl za wiatrami głowy iak chorągiewkę na dachu; trzepie, papie, kleci, bluzga co iey tylko wpadnie na język: Nie ieden słuchając iey żartow à zwłaszcza miłośnych a ieszcze prosto mierzących do siebie: rozumie że już u niey ieszcze lepiej à przynajmniej tak położony w sercu iak w gębie: nie ieden też à zwłaszcza z boku słuchając gorzsy

gorzysię z tego y sądzi o niey tak,
 iak z iey słow słyszy: Postrzegłszy się
 dopiero albo będąc przestrzeżoną od
 kogo że to źle: aż moia Dobrodziey-
 ka wszelkiey dobywa wymowy na
 zatarcie niedobrego w słuchaczach
 rozumienia, ktoremu była okazyą
 iey pierwsza mowa: *BOG widzi że
 ia o tym nie myślę co mówię. Albo też
 Jak Boga kocham, tak rękę za moją
 poczciwość, choć ia to tak gadam. Croiez,
 moi, to tylko dla śmiechu: albo ieszcze
 na moją poczciwość upewniam, że to tylko
 w gębie wszystko, ale co daley to nic. &c.*

Moy Dobrodzieiu, za wielkim Jego
 pozwoleniem, niech mi się godzi spy-
 tać tych Jeymciow, iak to pogodzić
 nayprzod z rozumem, mowić pluga-
 wie, à ręczyć o myśli że piękna?
 krotkoli długoli, być iednak musi ko-
 niecznie to wprzod na myśli, co wy-
 chodzi przez usta, bo inaczey to by
 się mowiło nie po ludzku ale po źwie-
 rzęcu:

rzęcu: iak czaſem papugi, ſzpaki, ſroki gadaią. Powtore iak to pogodzić z uczciwością, ktora prędzey bywa oczerniona przez ieden choć obojętny akt zewnętrzny iawny, niź przez naygorſze złoſci wewnętrzne y wyſtępk iſkryte: bo w ſerce nikt nie zayrzy, okulary żadne ani Perſpektywa, nie pomogą nam do przeniknienia wzrokiem naszym ſerdecznych zakątkow: à powierzchność každy zważa y podług niey ſądzi. y dla tego mowi przyſſowie, *iak cię widzą tak cię piſzą, a ia dodaię tak cię ſądzą iak cię ſłyſzą.* Potrzecie iak to pogodzić z prawem ludzkości? Chcieć ſię przypodobać komu y dla tego paplać: przypodobawſzy ſię zaś, dopiero ſię nazad wracać y wſzytko co ſię udawało za prawdę, żartem nazywać: ieſt to właſnie chcieć oſzukiwać, co oſzukanego ſuſznie boli. Poczwarne iak to pogodzić z rzetelnoſcią? Mnie ſię zdaie
że

że czy to było nie prawdą co się mo-
 wiło, czy to czym się ekuzowało.
 (bo koniecznie z tego dwoyga musi
 być jedno fałszem) zawsze iednak na
 taką gębę można mówić, że w niey
 ięzyk nie zawsze iest rządzony sprę-
 żyną prawdy: à zatym że Szalbierz.
 Po piąte iak to pogodzić z powiną
 płci Białey wstydlivością? Ustyszy
 kto mowę złą, pomyśli źle, osądzi też
 o takiej osobie nie dobrze: daleko
 to szukać tłumacza aż w sercu, kiedy
 już dały okazyą do złego rozumienia
 usta. Przyśięgam Bogu, MoSPANIE Mo-
 nitorze, gdybym miał Zonę, prędczy
 bym iey darował cudzołstwo skryte:
 niż przy naywiększey czystości serca
 gadania plugawe głośnie: bo w pier-
 wszey okoliczności sama tajemność
 byłaby ochroną od obmow, w dru-
 giej zaś, to iest w bluzganiach śmia-
 łych, sama taż śmiałość iest złego ro-
 zumienia u iednych, skuszenia u dru-
 gich,

gich, obmowy u innych, à hańbiący
 wzgardy u wszystkich, przyczyną.
 Dopieroż coby mówić iak to pogodzić
 z sumnieniem: Ale ja nie chcę się
 czynić Kaznodzieią, bo wolę z niemi
 mówić y żyć po ludzku niż po Du-
 chownemu. Poday W. M. Pan ten
 moy list *Publico*, alboż ich ten moy
 żartobliwy Katechizm nauczy iak ma-
 ią mówić. Nie boy się W. M. Pan.
 Męszczyźni się nie rozgniewaią o to
 co tu ganię: à Damy tym lepiey mię
 lubić będą, im bardzief Im dokuczę
 Polecam mię łasce W. M. Pana
 unizony sługa.

Radosz Ochotnicki.
Cześnik Parnawski.

